

Et håb, der forgrener sig!

Jeg holder meget af denne lille ikon eller emoji, der ligner en olivengren og jeg har sendt den til flere i disse dage, for det minder mig om fortællingen om Noahs ark.

Om dengang Noahs ark fik besøg af en due med en olivengren i næbbet.

Indtil da havde de været helt isoleret, havde reddet, hvad der skulle reddes ombord, og ventede nu bare. Hvad ville der ske? De var omgivet af vand, og det så ud til at ville vare ved.

De spejdede udover havet, for at se spor af hvad der ville komme, men det så uendeligt ud, øde og uden håb. Men en dag kom duen de havde sendt ud, så flyvende til dem med en olivengren i næbbet.

Håb forude

Olivengrenen var tegn på, at der var der håb forude.

En dag ville de igen få fast grund under fødderne.

De bibelske fortællinger handler ofte om mennesker, der oplever tab og forandringer og som står foran det ukendte. Hvad nu? Og igen og igen, får vi igennem fortællingerne bekræftet, at der er håb forude.

Begrundet håb.

I disse tider – der for mange af os kan virke voldsomme og uden ende - mødes vi også af erfaringer og oplevelser, der kan give os håb:

Vilje til det gode og til fællesskab

✿ Det håb, at vi kan hvad vi vil, - når vi sætter os det for. Det er en gammel kristen sandhed og indsigt, at menneskeheden kan hvad den vil, på godt og ondt. Vil vi det gode, så kan vi det også. Alt er muligt for den, der tror.

✿ Det håb, at vi lærer nye måder at danne fællesskab, - et fællesskab, som kan få os styrket igennem denne krise. Sammen er vi stærkere, end hver for sig.

✿ Det håb, at når vi kaldes til at have omsorg for hinandens ve og vel, så bliver vore hjerter også større. Det kan opleves som en gave, at have ansvar for hinanden. Vi kan elske vores næste, hvis vi vil.

For en ting er sikkert: Gud er med os, når vi vil det gode!

med kærlig hilsen

Provst, Rebecca Rudd, Hareskovby